

Nu Îi spune Domnului!

Magdalena Toma

Nu Îi spune Domnului,
Că furtuna vieții-i grea,
Ci furtunii tu să-i spui
Despre măreția Sa!

Vântu-ncearcă uneori
Focu-a-l stinge-n candelă,
Dar mai sus de orice nor
Strălucește soarele.

Când ești trist, dezamăgit,
O, nu te descuraja!
Domnul, Cel Neprihănit,
Te veghează pururea!

Ancorat în El puternic,
Tu urmează-L necurmat
Pe Acel ce este Vrednic
De iubit și de-admirat!

Urcă-n pas cu El spre ceruri
Prin credință, zi de zi;
Ale vieții tale țeluri
Domnul le va împlini!

Fă-ți din zel, curaj, nădejde,
Strune pentru harpa ta
Și atinge-le cerește.
Cântă și cu inima!

Chiar furtuni de deprimare
Sufletul de ți-au străpuns,
Luptă! Nu ceda! Fii tare!
Harul Său îți e de-ajuns!

„Mame în rugăciune”

**„Și, fără credință, este cu neputință
să fim plăcuți Lui!”**

Evrei 11:6



C U P R - N S

04 Femeia credinciosă

05 Credința vindecătoare

06 Trăind prin credință

07 Iochebed

08 Învăță pe copil calea credinței

09 Noutăți din activitatea Claudiei Suci

10 Cornuri în două culori

Mulțumim celor care au colaborat la realizarea acestui număr. Doar împreună cu voi acest buletin informativ poate exista.

Cu multă bucurie așteptăm experiențe cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor buletinului informativ „*Mame în rugăciune*” trimite-ne scrierile tale pe adresa simona.homosdean@yahoo.at sau 0676 9527345 -Dorina Z.

Urăm „La mulți ani!” în umblarea lor cu Domnul celor care își serbează ziua de naștere:

Sâmbătă, 20 Octombrie - Maria Oprea

Sâmbătă, 10 Noiembrie - Maria Koretska



Să ne rugăm

pentru:



...**lucrarea cu surorile.** Dumnezeu să lase har, călăuzire, binecuvântare ca tot ce se va face să fie făcut spre Slava Numelui Său.

...**sora Claudia Suci** - misionară în Indonezia. Să ne unim în rugăciune, în fiecare zi de miercuri, ca Dumnezeu să o poarte pe brațul Său puternic și ungera Lui divină să o însoțească pretutindeni.

„ Tot ce veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi.”

Matei 21:22

Anunțuri:

...**16.11.2018** este data următoarei întâlniri. Până atunci Domnul să ne poarte de grijă și să ne întărească ca oriunde ne vom afla să răspândim prezența Lui divină

„ Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos.”

Efeseni 5:20

Cornuri în două culori

Ingrediente:

- 2 ouă
- 500 ml lapte
- 200 ml ulei
- 2 linguri zahăr
- sare
- 2 cuburi drojdie
- cacao
- făină cât cuprinde

Sirop:

- 250 g zahăr
- 120 ml apă
- 2 lingurițe esență de vanilie



Mod de preparare:

Mai întâi facem siropul: Într-un ibric punem apa, zahărul și vanilia. Le punem pe foc, amestecăm continuu, până zahărul se topește. Când este gata, îl dăm deoparte și îl lăsăm să se răcească.

Într-un bol punem laptele, uleiul, zahărul, sarea, drojdia (dizolvată cu puțină apă călduță înainte). Le amestecăm puțin cu un tel. Începem să punem făina, treptat, până aluatul este puțin mai gros ca la clătite.

Când ajungem la această consistență, împărțim aluatul în două vase, într-unul punem puțin mai multă compoziție.

În vasul în care avem mai puțină compoziție, adăugăm făina, până aluatul devine nelipicios, dar foarte ușor de lucrat.

În vasul în care este mai multă compoziție, punem cacaoa, apoi făina, până aluatul devine nelipicios și ușor de lucrat.

Împărțim fiecare aluat în 8 bile.

Luăm o bilă de aluat maro, întindem o foaie subțire și cât mai rotundă.

Luăm apoi o bilă de aluat albă, întindem o foaie subțire, rotundă și puțin mai mică decât cea maro.

Așezăm foaia albă peste cea maro, mai întindem puțin cu sucitorul cât să se lipească cele două foi.

Cu un cuțit tăiem pe mijloc, atât pe lungime cât și pe lățime (veți obține o formă de cruce).

Fiecare sfert se taie în triunghiuri potrivite sau în funcție de cât de mari vreți să faceți cornurile. Triunghiurile se rulează și se formează cornulețe.

Le așezăm într-o tavă tapetată cu hârtie de copt. La fel procedăm și cu restul de aluat. Le introducem în cuptorul încins pentru aproximativ 20 de minute. Când sunt gata, le scoatem din cuptor și le lăsăm 5 minute să se răcorească. Le trecem calde, prin siropul rece și le presărăm cu nucă de cocos.



EDITORIAL

Viziunea lucrării cu femeile

Lucrarea cu femeile din Biserica Speranța Linz își propune glorificarea lui Dumnezeu prin formarea de femei mature în Hristos. Aceasta se realizează prin încurajarea și facilitarea creșterii spirituale pentru a deveni membre sănătoase și active în trupul lui Hristos, prin motivarea și implicarea lor în diferite aspecte ale slujirii creștine în scopul lărgirii Împărăției lui Dumnezeu.

Dorim ca femeile din biserică, în conformitate cu Coloseni 1:10 - 12:

- să-L descopere pe Dumnezeu în mod personal,
- să trăiască o viață de credință bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu reflectând plinătatea Duhului Sfânt,
- să-și identifice și să-și folosească darurile spirituale cu care au fost înzestrate, în conformitate cu chemarea primită și sub autoritatea liderilor bisericii,
- să fie un exemplu demn de urmat în familie, în biserică, între vecini, la locul de muncă.

În urma identificării câtorva nevoi de slujire în biserică, suntem implicate: în vizitarea bolnavilor, în compartimentul social (ajutor financiar) și în rugăciune pentru cauzele bisericii sau cauze speciale.

Avem în vedere întâlniri lunare ale femeilor din biserică pentru părtășie, rugăciune, încurajare și aprofundare în Cuvântul lui Dumnezeu. Lucrarea cu femeile este o parte integrantă a bisericii Speranța, sprijinind diferite activități pentru glorificarea lui Dumnezeu.

Femeia credincioasă

„...dar femeia care se teme de Domnul va fii lăudată”

Proverbe 31:30b

Misiunea mamei în familie este o mare responsabilitate. Întotdeauna femeia are la dispoziție resurse pregătite de Dumnezeu pentru ea, familia în care femeia se bazează pe aceste resurse, atitudinea ei zilnică se dovedește prin trăire, ea înaintea prin credință înspre patria cerească și se luptă ca familia ei să fie mântuită.

Femeia credincioasă crede că rugăciunile, suspinele și dorințele ei sincere sunt sub privirea lui Dumnezeu.

Soția care se teme de Domnul, crede că El veghează asupra casei ei, iar Dumnezeu are în vedere soțul și copii pe care I-a dăruit ca binecuvântare.

Soția care înaintea prin credință în slujirea familiei este încurajată de cuvintele apostolului Pavel scrise în 2 Timotei 1:5

„Îmi aduc aminte de credința ta neprefăcută, care s-a sălășluit întâi în bunica ta Lois și în mama ta, Eunice, și sunt încredințat că și în tine.”. Pavel ne descrie responsabilitatea bunicii și a mamei în ceea ce privește educația spirituală a copiilor.

Mama care se teme de Domnul își educă copiii prin credință, fără cârtire, nemulțumire sau amărăciune adunată în inimă, care poate sfârși cu boli trușești sau spirituale.

În orice împrejurare soția credincioasă veghează asupra familiei indiferent de împrejurări, Dumnezeu o binecuvântează cu sănătate și credință ca să-și ducă crucea până la sfârșit.

Dacă Fiul lui Dumnezeu a urcat calvarul cu o cruce grea, de bunăvoie, plin de dragoste și-a întins mâinile nevinovate pe lemnul de durere, pentru păcatele noastre, noi, femeile care ne temem de Domnul, vom purta prin credință „crucea” pe care El a pregătit-o pentru noi.

Dacă ne dorim să fim lăudate de Dumnezeu și de cei din jur, noi, femeile credincioase, vom îmbrățișa crucea în fiecare dimineață și vom înainta sub călăuzirea Duhului Sfânt, pline de încredere în Dumnezeu, până la sfârșitul vieții.

Dorina Z.

Încredere neclintită în Dumnezeu

Ca și credincioși ni se oferă multe oportunități de a ne încrede pur și simplu în Dumnezeu și Cuvântul Său. Câteva din aceste domenii includ:

- Încrederea în Dumnezeu că îmi va purta mie și familiei mele de grijă
- Încrederea în Dumnezeu că va face ce este cel mai bine pentru mine
- Încrederea în Dumnezeu că va lucra în viața celor pe care îi iubesc
- Încrederea în Dumnezeu că îmi va călăuzi pașii și îmi va arăta ce trebuie să fac
- Încrederea că Dumnezeu este bun și un Tată iubitor, în mijlocul încercărilor
- Încrederea în Dumnezeu și când spune nu sau nu îmi răspunde la rugăciuni așa cum doresc eu
- Încrederea că Dumnezeu mă iartă dacă mă pocăiesc și îmi mărturisesc păcatele
- Încrederea în Dumnezeu când sunt slab, când mă confrunt cu suferință sau moarte

(text preluat din manualul „Umblarea cu Hristos”)

Noutăți din activitatea Claudiei Suci

„Cu ajutorul Domnului mă voi muta luna viitoare pe o insulă, ce se numește Sulawesi, cea unde a avut loc cutremurul și tsunami, însă la o distanță de 869 km față de acel oraș, cu numele Palu. Rugați-vă să fie armonie în noua echipă și bună înțelegere. De asemenea doresc să pătrund în acel oraș unde a avut loc cutremurul, Domnul să deschidă uși în direcția asta, deoarece ei sunt destul de împotriviți față de străini. Dumnezeu să fie glorificat în toate!!!

Vă mulțumesc mult! Fiți mult binecuvântate și răsplătite pentru ceea ce faceți!!!”

Învăț pe copil calea credinței

Am copilărit la periferia orașului Cluj-Napoca, iar la vârsta de 7 ani am pornit în clasa I alături de o învățătoare care avea un dispreț aparte față de creștinii neoprotestanți, ajungând să port numele de „pocăita”, atribuit într-un sens disprețuitor și batjocoritor.

Deși eram o copilă silitoare și cuminte, aceasta nu a contat în ochii învățătoarei, devenind ținta glumelor urâte pentru colegi, fiind marginalizată, ignorată și de cele mai multe ori, arătată cu degetul. Toate acestea m-au schimbat într-un copil rușinos, nesigur, tăcut; mereu cu frica în spate pentru orele școlare de mâine și cu gândul de a mă răzbuna cândva când voi crește mare, pe cea care mi-a fost doamna învățătoare.

Mama a fost aceea care parcă citindu-mi supărarea din suflet mi-a schimbat gândirea, spunându-mi mereu: „Cornelia, tu trebuie să o respecti pe învățătoare; să o iubești, chiar dacă ea nu îți dă notele după merit; să îi mulțumești pentru că te învață la școală; să o saluți când o întâlnești pe stradă; roagă-te pentru ea pentru că așa ne învață Scriptura”. Mi-a explicat mama de asemenea că soarta omului e hotărâtă de Dumnezeu și încercarea de acum e incomparabilă cu răsplata din cer.

După absolvirea clasei a IV-a, bucuroasă că am scăpat de învățătoare, chiar mi-am propus să o ignor când o întâlnesc, dar glasul mamei îmi răsuna în urechi: „Cornelia, aceasta e încercarea venită de la Dumnezeu...”.

Am învins această ură când mi-am plecat genunchii și i-am cerut Domnului să o binecuvinteze pe învățătoare, să o ierte și să mă ajute să o pot iubi, iar când ne întâlneam, îi zâbeam și îi povesteam cu drag despre reușitele mele școlare deși încă mai avea ură pe noi, pocăiții...

Toate subaprecierile învățătoarei m-au transformat într-o fetiță care își dă toate silințele să învețe foarte bine iar răsplata am primit-o la finalul clasei a VIII-a după susținerea Examenului Național de Capacitate.

Spre surprinderea multor colegi am obținut note foarte mari la acest examen și mulți profesori și-au exprimat aprecierile față de mine.

Privind în urmă îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că acei ani mi-au întărit credința de mic copil în Creatorul Lumii, învățând să iubesc nu să urăsc, să mă ridic când alții mă doboară, iar răsplata se primește la finalul alergării.

Conform Tit 2:7, mame dragi, să ne dăm pe noi înșine pildă de fapte bune în toate privințele. În învățătura și educarea copiilor să dăm dovadă de curăție, de vrednicie, de vorbire sănătoasă și fără cusur, ca potrivit să rămână de rușine și să nu poată spune nimic rău de noi. Doamne ajută! Doamne dă izbândă! Amin!

Cornelia S.

Femei ca mine și ca tine

Credința vindecătoare

Interviu realizat de Lia Mircea

Povestea unei mame care trăiește în România, într-un frumos sat din Banat, situat la poalele munților, m-a uimit și mi-a adus multă bucurie în inimă.

Sora Elena, ca mamă care ați crescut 10 copii, cred că aveți multe experiențe de viață cu Dumnezeu. Vă rog să ne relatați una dintre ele, care v-a marcat în mod deosebit.

„Desigur, fiind o familie numeroasă, nu a fost întotdeauna ușor! Îmi aduc aminte de ziua când al șaptelea băiat al nostru s-a îmbolnăvit grav, iar după multe analize făcute, diagnosticul a fost: tumoare canceroasă pe creier.”

Cum ați primit această veste?

„Vestea a venit ca și o săgeată în inimă.... Dar, ca și oameni credincioși, ne-am pus toată speranța în Dumnezeu și în Cuvântul Său.”

Ce a urmat după aceea?

„A urmat o perioadă foarte grea, în care băiatul se simțea tot mai rău; am avut parte de multă suferință. Medicii au decis să îl opereze, riscurile fiind foarte mari, iar șansa de supraviețuire fiind mică. Ni s-a spus că va mai putea trăi doar un an după operație.”

Care a fost hotărârea dumneavoastră?

„În toată această perioadă, întreaga familie împreună cu Biserica ne rugam și posteam, cerând mila Domnului și călăuză Lui. Pe când eram în spital, a venit în salon o soră dintr-o Biserică din Timișoara. Ne-am rugat împreună Domnului, și am mijlocit înaintea Lui, cerând vindecare pentru copil. Domnul a promis prin glas profetic că următoarea zi băiatul va fi vindecat.”

Ați avut încredere deplină că așa va fi?

„Am crezut din toată inima mea!! Și, sub privirea ochilor mei, s-a întâmplat marea minune: în ziua promisă de Domnul, după o perioadă lungă de stat în pat, băiatul a deschis ochii, s-a ridicat și a coborât din pat. Apoi, a început să mănânce și în câteva zile a fost din nou perfect sănătos. Nu a mai avut loc nici o operație. Această veste a umplut spitalul și a fost multă vreme subiectul de discuție pentru medicii comuniști care nu vroiau să recunoască puterea de vindecare a lui Dumnezeu. Dau Slavă Domnului că El răsplătește pe cei ce Îl caută din toată inima și se încred în El.”

Trăind prin credință

Testarea credinței

Isus și-a investit viața în cei doisprezece ucenici, în cei trei ani de lucrare. Creșterea credinței lor a fost prioritatea Sa, împlinind acest scop prin mai multe metode, ne relatează autorul manualului „Umblarea cu Hristos” în a doua parte a lecției „Trăirea prin credință”.

Isus a petrecut timp cu ucenicii, atât individual cât și în grup, iar ei au învățat din sfaturi și din viața Lui.

Prima furtună (Marcu 4:35-41) a fost un test al credinței ucenicilor. „Un test este o experiență dificilă prin care sunt revelate adevăratele valori, angajamente și credințe ale unei persoane.”

A doua furtună (Marcu 6:45-53) este un test pentru ucenici. Dumnezeu permite testarea credinței noastre, putem fi siguri că: El știe prin ce trecem, El ne vede și îi pasă de noi, El vine în barcă cu noi, ne mângâie cu pacea dată de prezența Sa și ne vorbește. Trebuie să căutăm mângâiere și putere în Cuvântul Său.

Rezultatul testării

Modul în care răspundem când ne confruntăm cu probleme, poate aduce cinste lui Isus Hristos; este una din modalitățile prin care putem lăsa lumina să strălucească în jurul nostru.

Credința și îndoiala

Credința este umblarea cu Dumnezeu, fără a avea toate răspunsurile. Urmașii lui Isus s-au confruntat cu îndoiala: David s-a îndoit de Dumnezeu - psalmii au întrebări - „Unde ești Doamne?”... Tot ce putem face noi este să aducem îndoielile noastre la Dumnezeu, căutând răspunsuri în Cuvântul lui Dumnezeu și în rugăciune.

Singurul mod prin care putem fi acceptați, este credința în El.

Dorina Z.

Plan de citire a Bibliei

20 Octombrie	Luca 15 - 16
21 Octombrie	Luca 17 - 18
22 Octombrie	Luca 19 - 20
23 Octombrie	Luca 21 - 22
24 Octombrie	Luca 23 - 24
25 Octombrie	Ioan 1 - 3
26 Octombrie	Ioan 4 - 6
27 Octombrie	Ioan 7 - 9
28 Octombrie	Ioan 10 - 12
29 Octombrie	Ioan 13 - 17
30 Octombrie	Ioan 18 - 19
31 Octombrie	Ioan 20 - 21
1 Noiembrie	Faptele Ap. 1 - 2
2 Noiembrie	Faptele Ap. 3 - 5
3 Noiembrie	Faptele Ap. 6 - 7
4 Noiembrie	Faptele Ap. 8 - 9
5 Noiembrie	Faptele Ap. 10 - 12
6 Noiembrie	Faptele Ap. 13 - 15:35
7 Noiembrie	Faptele Ap. 15:36 - 18:22
8 Noiembrie	Faptele Ap. 18:23 - 21:6
9 Noiembrie	Faptele Ap. 21:7 - 24:26
10 Noiembrie	Faptele Ap. 24:27 - 28
11 Noiembrie	Romani 1 - 3:20
12 Noiembrie	Romani 3:21 - 6
13 Noiembrie	Romani 7 - 8
14 Noiembrie	Romani 9 - 11
15 Noiembrie	Romani 12 - 13
16 Noiembrie	Romani 14 - 16

Iochebed – o mamă plină de credință

Evrei 11:1 „Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”

O femeie privea dincolo de bariera care o ducea pe țărnul încredințării și al credinței. Curând trebuia să ia decizia, să treacă „testul credinței”: să asculte de legea dată de guvern sau să rămână în voia lui Dumnezeu, să se încreadă în El și să se împotrivescă legii date, chiar dacă va avea de suferit.

Durerile nașterii o copleșeau, dar gândul ei zbura la ceea ce se va întâmpla cu acest copil. Va fi o fiică sau un fiu? Dacă va fi un băiat... Strigătul bebelușului nou-născut o trezi la realitate! Dacă ar fi putut ascunde nașterea aceasta de ochii lui Faraon... „Un fiu!” strigă moașa. Mama lui Iochebed și femeile care erau în jurul ei o priveau pline de spaimă. Nimeni nici un cuvânt... tăcere. Dar cine îi va spune lui Amram această veste? Șiroi de lacrimi curgeau pe fața tinerei femei. Iochebed se gândea ce zi de bucurie putea fi! Ce veste bună trebuia să fie că i se născuse lui Amram încă un fiu! Și cu ce bucurie ar fi trebuit să sărbătorească ziua a opta de după naștere, când băiatul ar fi fost dus la Templu pentru tăierea lui împrejgur... Acum, nu vor putea să se bucure alături de ceilalți evrei, în Templul Domnului. Șiroaie de lacrimi curgeau de pe fața lui Iochebed în timp ce își strângea bebelușul în brațe cu atâta dor și dragoste. Dar parcă tresări... în fața ei apără Amram, soțul ei, pe care lunga așteptare și nerăbdarea îl făcuseră să intre în odaia unde soția lui născuse. Avusese presimțiri, dar realitatea era și mai grea. Cu fruntea plină de sudoare, cu fața obosită după o muncă grea, își privi fiul și căzu în genuchi de parcă îl apăsa o povară ce nu putea s-o ducă. Uitându-se în ochii soțului ei, Iochebed îi șoptește încetisor: "IEHOVA IHRE" - nu te îngrijora, Dumnezeu va purta de grijă! Ne încredem în El!

Hotărârea cruntă a lui Faraon era ca toți copilașii de parte bărbătească care făceau parte din poporul evreu să fie omorâți. Dar cum să împlinescă legea lui Faraon? Aceasta a însemnat o încălcare a legii. Primul pas pe care l-a făcut această femeie a fost ascultarea, actul credinței în Dumnezeu. "Voi lupta", își spusese femeia înăuntrul ei, "voi rămâne în voia lui Dumnezeu". Pentru că a hotărât împreună cu soțul ei să dea "testul credinței",

această mamă și-a ținut copilașul ascuns timp de trei luni. Când nu au mai putut să îl ascundă, mama lui i-a făcut un sicriș, o bărcuță de salvare pentru fiul ei și cu multă durere în suflet l-a încredințat în mâna lui Dumnezeu, punându-l pe Nil. Acesta a fost al doilea pas făcut de ea; credința urmată de fapte. Ce pericol era pentru un bebeluș care nu se putea apăra de animalele din apă, de valuri, de furtună! Bineînțeles, sora lui, Miriam, îl supraveghea din depărtare, dar pentru cât timp?

Însă, ca întotdeauna, Dumnezeu a răspuns la lacrimile acestei mame și a intervenit la momentul potrivit. Fata lui Faraon a găsit copilașul plângând pe apă, l-a luat la ea și l-a înfiat, dându-i numele de Moise. Apoi, în urma intervenției surorii lui, fiica lui Faraon a acceptat ca Moise să fie alăptat de o evreică, chiar mama lui, până va crește. Dumnezeu a răsplătit-o pe Iochebed, dându-i fiul înapoi pentru o vreme. Acest timp a fost foarte important pentru Moise, căci mama lui i-a dat cea mai mare moștenire pe care o poate da un părinte copiilor lui și anume credința în Dumnezeu. Iar Moise a fost un om al credinței, ales mai târziu de Dumnezeu să conducă poporul evreu în țara cea promisă, în Canaan.

Iochebed a avut o credință puternică în Dumnezeu și dorință de a rămâne în voia Lui, a fost o luptătoare împotriva presiunii vrăjmașului, a avut o conștiință curată și o putere pe care o dă numai Dumnezeu. Aceste caracteristici au ajutat-o să ajungă la destinația dorită: „BIRUIȚA”! Tot așa, nici tu nu descuraja când valul cumplit va bate în barca vieții tale, neștiind ce să mai faci cu copilul tău, care acum este mare și nu mai ascultă. Nu te gândi că ești neputincioasă, ci fii o luptătoare în credință ca și Iochebed! Crede că bărcuța pe care ai construit-o pentru copilul tău, cu lacrimi fierbinți și rugăciuni către cer, este tot ce a trebuit și ai putut să faci! De acum încolo lasă-L pe Dumnezeu să lucreze. Căci numai prin credință și rămânând în voia Lui, luptând puternic cu gândurile de neputință din partea vrăjmașului care se războiesc înăuntrul tău și privind prin credință, dincolo de barieră ca Iochebed, vei ajunge la limanul dorit al biruinței. Domnul Isus să te binecuvinteze!

Adina B.